

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

نویسنده: اناهیتا اردوان
فرستنده: دپلوم انجنیر نسرین معروفی
۰۱ مارچ ۲۰۲۱

۱۴

به ادامه گذشته:

سوزان برانل

سوزان برانل که او را «نایلون جنبش زنان» مینامند، در ۱۵ فوریه ۱۸۲۰ در ماساچوست بدنیا آمد. از او بعنوان یکی از پایه گذاران و پیشگامان جنبش زنان آمریکای باد میشود.

برانل به خاطر فعالیتهای و کوششهای خستگی ناپذیر، جرأت و توانایی‌اش در رهبری جنبش زنان، به شهرتی جهانی دست یافت. وی که ابتدا به علت عقاید افراطی و خواستهای بدون قید و شرطش مورد انتقاد همگان بود، در اواخر زندگی به عنوان یک چهره سمبولیک جنبش زنان مورد تحسین و توجه قرار گرفت.

سوزان در خانواده‌ای پر جمعیت و در یک فضای فکری آزاد، که زنان را همپا و برابر با مردان میدانستند، بزرگ شد. او از تحصیلاتی عالی، که برای زنان آن زمان نادر بود، برخوردار گشت و حرفه‌ی معلمی را برگزید. وی خیلی زود به بیعدالتی موجود در جامعه در رابطه با زنان پی برد: «زنان یک چهارم حقوق مردان را دریافت میکنند».

سوزان در سال ۱۸۴۹ به مزرعه‌ی خانوادگی برگشت تا مسئولیت پیشبرد کارها را به عهده بگیرد. در خانه پدر فرهیخته‌اش، با فعالان جنبش زنان دوران آشنا و بسرعت همکاری با آنان را آغاز کرد. ابتدا، به «جنبش ضد برده داری» آمریکا پیوست. هنگامیکه پی برد بیشتر زنان حتی در این سازمانها نیز بندرت حق سخنرانی دارند، با «ایزابت کدی استانتون» همراه و همگام گشت که معتقد بود زنان باید خود را وقف کارهای مربوط به زنان کنند. جنبش زنان بواسطه دوستی و همکاری طولانی این دو زن، پایگاه محکمی پیدا کرد. برای سوزان، که هیچگاه ازدواج نکرد و همچنین برای خانم استانتون چنین رابطه‌ی دوستانه‌ای اهمیت به سزایی داشت. خانم استانتون سالها بعد در این باره نوشت: «این رابطه پیوند دو قلب بود».

سوزان برانل آنتونی و خانم استانتون ۴۰ سال در صدر جنبش برای دستیابی زنان به حق رأی و بهبود شرایط اجتماعی، شانه به شانه یکدیگر، فعالیت کردند. آنها کنفرانسها و سخنرانیهای زیادی در سراسر ایالات متحده

برگزار نمودند و در راستای بهبود شرایط زنان پیشنهادهایشان را به مجالس ایالتی ارسال می کردند. علاوه بر این، روزنامه یی رادیکال به نام «انقلاب» منتشر و سازمانی تحت نام «بنیاد ملی حق رأی زنان» تأسیس نمودند. سوزان برانل در سال ۱۸۷۲ در پی تلاش برای گرفتن حق رأی زنان دستگیر شد. سرانجام، در سن ۸۰ سالگی از ریاست کمیته حق رأی برای زنان کناره گیری کرد. یک ماه قبل از درگذشتش در یک گردهمایی زنان شرکت نمود و ایمان و اعتقادش برای احراز دستیابی اهدافش را در جلسه مزبور در قالب وصیتنامه ایی به کنشگران جنبش، با گزاره مشهور، «کوتاهی ممکن نیست»، اظهار نمود.

چهارده سال بعد، سال ۱۹۲۰، قانون حق رأی برای زنان در سراسر آمریکا به تصویب رسید.

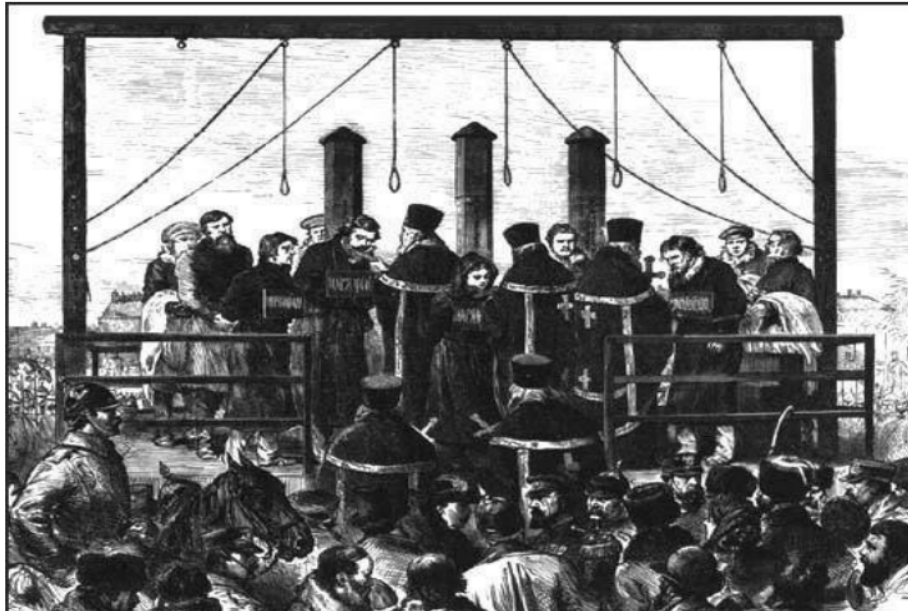
سوفیا پروسکایا

«سوفیا پروسکایا»، در سال ۱۸۴۵ در سن پترزبورگ به دنیا آمد. سال ۱۸۶۹ وارد دانشگاه زنان شد و به فعالیت سیاسی مشغول گشت.

وی فعالیتش را در گروه «میهن و آزادی» آغاز کرد و سپس به «اراده خلق» پیوست. سوفیا همراه با یکی از رفیقانش، ورا زاوسلیش، بارها برای ترور تزار، الکساندر دوم، اقدام کردند. اما، موفق نشدند. سرانجام، همراه با

چند تن دیگر، در روز اول ماه مارس ۱۸۸۱، تزار الکساندر دوم را از پای درآوردند.

کروپتکین دربارهٔ سوفیا پروسکایا مینویسد: «او یک زن انقلابی مبارز چپ و دوستدار خلق بود. اینگونه زنان که لباس ساده میپوشیدند، هرگونه اتوریتهٔ مرد، خدا، دولت، آخوند، شوهر، تزار و غیره را به چالش می کشیدند. یک سوم دانشجویانی که از سال ۱۸۷۳ برای کمک به دهقانان به روستاها میرفتند، زن بودند.»

زنان، از جمله سوفیا پروسکایا، یکی از مهمترین افراد برنامهٔ ترور تزار، به همراه دیگر رفقاییش به دار آویخته شد و هنگام اعدام، مژه هم برهم نزد. زن دیگری، «گسیاگلف من»، اعدام نشد چرا که باردار بود. به همین دلیل، در دژ «پییر و پُل» محبوس گشت. شرایط سخت و دشوار اسارتش خشم و انزجار اروپاییها را برانگیخت و در ورشو، مشتها گره شدند. نوزادی که به دنیا می آورد در روز ۲۵ ژانویه ۱۸۸۲، در یک خانهٔ کودکان، جان داد و

گسیاگلف من، پنج روز پس از زایمان بدار آویخته شد. این دوران، مصادف با

زمانی است که «رُزا لوکزامبورگ» وارد دبیرستان میشود.

سال ۱۸۸۰ شورش و قیام علیه امپراتوری روس و اعتراض به ساختار سیاسی خودکامه، شدت یافته بود و زنان در صف مقدم جنبش قرار داشتند. «رُزا لوکزامبورگ» نیز آن زمان تحت تأثیر فعالیت و اندیشه های زنانی نظیر «سوفیا پروسکایا» و «امیلیا پلاتر» قرار گرفت و پیرامون زندگی مبارزاتی، «امیلیا پلاتر» به اندازه کافی مطالعه می کرد. «امیلیا پلاتر»، انقلاب ۱۸۳۰ را رهبری کرد و در سال ۱۸۶۳ در خیزش میهن پرستانه لهستان، نقش برجسته و درخور ستایشی ایفاء نمود.

ادامه دارد